

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

indlysende, at dersom Beløbet ikke kan strække til, vil man i Administrationen foretrække at give flere Landmænd eet Laan. Men som sagt: er der Penge nok, har jeg intet som helst imod, at enkelte Landmænd kan faa flere Laan. Det er altid godt at præmiere Forsigtighed — og formodentlig ogsaa, naar der er Tale om Siloer.

Jeg beklager i høj Grad det ærede Medlem Hr. Juuls Udtalelser om det saglige Samarbejde. Det ærede Medlems Opfattelse af et sagligt Samarbejde ytrer sig paa den Maade, at han mener, Landmændene gennem denne Lov faar en Støtte af det offentlige, som utvivlsomt er en Fordel for de Landmænd, der faar den, og at Samfundet som Helhed paa den anden Side faar den Fordel gennem Loven, at man sparer Valuta — hvad vi alle er interesserede i —, men alligevel vil det ærede Medlem afvise den tredje Part i Sagen, nemlig de arbejdsløse, de, som ofrer store Millionbeløb paa at sikre sig mod Arbejdsløshed. Men saa synes jeg ikke, det er meget bevendt med det ærede Medlems saglige Samarbejde, for er der nogen, der i den nuværende Situation, og i øvrigt i enhver Situation, er vanskeligt stillede her i Landet — og det gælder vel alle Steder —, er det de arbejdsløse. Hvis man virkelig vil tale om, at man er indstillet paa et sagligt Samarbejde, saa havde man vist det Smule Hensyn, at man var gaaet med til en Præmiering af de arbejdsløse, som ønsker at hjælpe sig selv, saa vidt muligt. Det synes jeg er det mindste, man kan gøre ved en saadan Lejlighed, og derfor maa jeg afvise det ærede Medlems Udtalelse om, at det er fra vor Side, der vises Stædighed, og at vi ikke vil gaa ind i et sagligt Samarbejde. Vi har vist vor Vilje dertil ved at stille et Forslag, som er til Fordel for Landmændene, til Fordel for Samfundet — og det burde ogsaa være til Fordel for de arbejdsløse.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen holdt en længere Tale, som efter hans Mening skulde være Udtryk for en særlig saglig Indstilling over for Lovforslaget. Efter min Mening faar man det bedste Bevis paa det ærede Medlems Stilling til Saglighed, naar man bemærker den Redegørelse, han gav Tinget, for Raastofkommissionens Sammensætning. Naar det ærede Medlem oplyser om, hvem der er Medlem af Raastofkommissionen, for at vise, hvilken saglig Indsigt i disse Problemer der her findes, og han omhyggeligt undgaar at nævne en eneste af de Landmænd, der er

Medlem af Kommissionen, faar man det klareste Indtryk af de saglige Indlæg, det ærede Medlem fremkommer med i de forskellige Debatter.

Ordføreren (Carl Petersen): Jeg kan ikke forstaa den Tale, som det ærede Medlem Hr. Juul holdt, ogsaa ved denne Lejlighed. Herefter skulde man jo tro, at den Lov, vi her behandler, var en Lov, der paa tvang Landbruget noget ubehageligt. Her er ikke Tale om en Lov, der paatvinger Landbruget noget, her er Tale om en Lov, som ved at stille Midler til Raadighed rentefrit giver de Landmænd, som gerne vil være med i det moderne, der er oppe i Tiden, og være med til at fremme Udviklingen, Lejlighed til at anvende de nye Metoder. Men paa den anden Side: Skulde der være Landmænd, der ikke ønskede at komme i Betragtning, er der jo ingen Tvang for disse Mennesker til at gaa ind under Loven. Det er efter min Mening ulogisk — jeg maa bruge det Udtryk en Gang til —, naar det ærede Medlem siger i Dag, ligesom han sagde ved første Behandling, at Loven er ganske betydningsløs, og han saa alligevel slutter med at anbefale den. Det er en Fremgangsmaade, jeg ikke kan unklade at betegne som ulogisk.

Oppositionens Ændringsforslag om Fjernelse af § 9 skulde, efter hvad der siges, fremme Anvendelsen af Loven. Ja, det er jo noget, man har hørt før. Men hvad fortæller Grundforbedringsudvalgene om denne Side af Sagen, de Udvalg, der har de praktiske Erfaringer? For den Bestemmelse, der indeholdes i § 9, er jo ikke noget nyt, den kender vi fra Grundforbedringsloven og fra Loven om Staldhygiejne, og hvad er saa Sandheden om disse Loves Praktisering? Ja, de er anvendt i en Udstrækning, som har været overraskende stor. Denne Bestemmelse har altsaa paa ingen Maade hemmet Anvendelsen af de paagældende Love. Derfor synes jeg ikke, der er nogen Grund til nu at nære nogen Ængstelse i saa Henseende. Det er forstaaeligt, at Venstre ønsker at gaa imod denne Paragraf, men saa er det ud fra helt andre Motiver end netop dette, at det skulde hemme Lovens Praktisering, saa er det, fordi Venstres Indstilling over for de arbejdsløse er en anden end den Indstilling, vi har over for dem. Det synes mig nemlig at være nyttigt, at der i de Love, der omhandler Arbejder, der sættes i Gang ved offentlige Midler under den ene eller anden Form, bestemmes, at de Mennesker, der har gjort noget for at forsikre sig mod den Forbandelse, som